

Digital natives

Midden jaren negentig bouwden mijn compagnon en ik als internetpioniers de eerste corporate website voor KPN. Internet was toen vooral iets voor techneuten. Met ons mediabedrijf sloegen we een brug tussen analoge marketeers en digitale nerds. Toen we later ons bedrijf verkochten ben ik een (heel) andere weg ingeslagen maar die fascinatie voor innovatie heb ik altijd behouden. Mijn kinderen vonden het gaaf dat ik zo thuis was in die wereld. Eerlijk gezegd maakte ik die profielen op steeds weer nieuwe platforms (msn, icq, habbo, hyves – ik noem maar even wat populaire namen die allang weer vergeten zijn) vaak ook aan om een oogje in het zeil te houden. Zoals je in de speeltuin op de rand van de zandbak zit, als de kinderen nog klein zijn. Want net als in het echte leven valt er ook online een heleboel te leren en op te voeden. Een *digital native* word je niet vanzelf.

Het hielp dat in de begintijd alles nog via de computer ging. Die in de huiskamer stond. Dat maakte het gemakkelijker om er even naast te gaan zitten en mee te kijken. Hoe reageer je op berichtjes waarbij je twijfelt aan de bedoeling, laat je iedereen toe die je wil volgen, wat doe je met ruzies die op school zijn begonnen en online (des te feller) doorgaan, welke foto's plaats je wel of niet en waarom dan, wanneer is iemand een vriend en hoe weet dat iemand is wie hij zegt dat hij is – ik herinner me nog levendig hoe leuk en lastig het was om de kinderen daarin te begeleiden. Het werd ingewikkelder toen ze een mobieltje en een eigen laptop kregen. Dat voelt al snel meer privé dan een gezamenlijke desktop (die nu nauwelijks meer in gebruik zijn in gezinnen, ik voel me een beetje als 'oma vertelt' maar ik ben dan ook een *digital migrant*). Soms deed ik me dommer voor dan ik was en merkte ik dat ze het leuk vonden om me wegwijs te maken in nieuwe apps en functies. Als bijvangst hadden we het dan meteen ook over digitale etiquette, straattaal, games, online *challenges* en de voor- en nadelen van social media.

Nu we 24/7 online met elkaar verbonden zijn, is het soms lastiger om werk en privé, of voor kinderen school en privé, te scheiden. Laatst sprak ik een ouder die worstelde hoe door de klassenapp die verschillende domeinen door elkaar lopen. Hoe een incident tijdens buiten spelen in het weekend, via de kinderklassenapp verspreid (en uitvergroot) werd door discussie in de ouderklassenapp. Waarop de betreffende kinderen – zonder eerst af te stemmen met de ouders – 's maandags door de leerkracht berispt werden. Terwijl ze thuis al gepast gecorrigeerd waren. Als volwassenen hebben we dus ook nog een boel te leren voordat we (*near*) *digital native* zijn.

Janneke van Bockel

Ouderschapsdeskundige en ouder – in willekeurige volgorde

www.metamama.nl